

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE i sag om forrentning af indskudskapital for årene 2006-2017

Energiklagenævnet har modtaget en klage fra Verdo Varme A/S (herefter klager) over Forsyningstilsynets afgørelse om forrentning af indskudskapital for årene 2006-2017.

Energiklagenævnet stadfæster Forsyningstilsynets afgørelse.

Nævnets sammensætning

Nævnens formand og dommer Peter Ulrik Urskov
Advokat Håkun Djurhuus
Advokat Marlene C. Hannibal
Ingeniør Per Søndergaard
Revisor Torben Kristensen

Energiklagenævnet

NÆVNEHUS
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
EAN nr. 5798000026070
ekn@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet modtog den 13. januar 2020 klagen over Forsyningstilsynets afgørelse af 17. december 2019.

Sagen drejer sig om, hvorvidt Forsyningstilsynet i medfør af varmemforsyningslovens¹ § 20, stk. 2, og afskrivningsbekendtgørelsens² § 6 med rette har meddelt delvist afslag på klagers ansøgning om forrentning af indskudskapital, således at klager i varmepriserne kan indregne forrentning af indskudskapital for årene 2006-2012 på ca. 117,7 mio. kr. ud af det ansøgte og allerede indregnede beløb på ca. 266,3 mio. kr. For årene 2013-2017 har Forsyningstilsynet ikke godkendt forrentning af indskudskapitalen på grund af foretagne udlodninger, som har medført, at indskudskapitalen er blevet negativ.

Forsyningstilsynets afgørelse indebærer, at klager skal tilbagebetale et beløb på ca. 149 mio. kr. til varmekunderne.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 64 af 21. januar 2019 af lov om varmemforsyning, som var gældende på tidspunktet for Forsyningstilsynets afgørelse. Loven er i dag erstattet af lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020 af lov om varmemforsyning.

² Bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital i følge lov om varmemforsyning. Bekendtgørelsen er i dag erstattet af bekendtgørelse nr. 941 af 4. juli 2017.

2. Sagens oplysninger

Klager er et selskab, der driver varmemforsyningsvirksomhed i Randers Kommune.

Varmemforsyningsvirksomheden har tidligere været drevet i Randers Kommunale Værker. Randers Byråd traf med virkning fra 1. januar 2000 en beslutning om at udskille forsyningsvirksomheden i selvstændige selskaber. Som led heri blev klager stiftet ved apportindskud den 26. juni 2000 med tilbagevirkende kraft pr. 1. januar 2000.

Af årsrapporten for regnskabsåret 2000 for klager fremgår bl.a., at der ved etableringen af selskabet herskede usikkerhed omkring begreberne fri og bunden egenkapital inden for forsyningsvirksomhed, hvorfor klager blev stiftet med en relativ lille aktiekapital, en stor overkurs og en væsentlig intern mellemregning. Det fremgår videre, at det er Energitilsynets opfattelse, at selskabets egenkapital primært må anses som bunden kapital, mens selskabet anser egenkapitalen som fri, og at klager som konsekvens heraf har fået eftergivet sin gæld til moderselskabet³ Energi Randers Holding A/S på 150 mio. kr.

Fra årsregnskabet for 2000 fremgår følgende om egenkapitalen:

	31.12.00 DKK	Åbnings- balance DKK
4. Egenkapital		
Selskabskapital, primo	10.000.000	10.000.000
Selskabskapital i alt	10.000.000	10.000.000
Overkurs ved emission, primo	239.587.427	104.067.590
Periodisering investeringsbidrag, primo	0	-14.480.163
Gældseftergivelse søsterselskab, primo	0	150.000.000
Overkurs ved emission, ultimo	239.587.427	239.587.427
Årets resultat	7.240.838	0
Overført resultat i alt	7.240.838	0
Egenkapital i alt	256.828.265	249.587.427

³ Energi Randers Holding A/S (i dag Verdo Varme A/S) var på tidspunktet for gældseftergivelsen til klager et søsterselskab. Energi Randers Holding A/S er omtalt som moderselskab i årsregnskabet for 2000 for klager, og det fremgår af årsregnskabet, at der var søgt om tilladelse til skattefri aktieombytning, således at klager kunne blive datterselskab til Energi Randers Holding A/S.

Ved brev af 22. december 2006 om anmeldelse af budgetter og priser gældende pr. 1. januar 2007 ansøgte klager første gang om forrentning af selskabets indskudskapital. Klager ansøgte om, at indskudskapitalen blev forrentet med den lange byggeobligationsrente plus 1 %.

Klager har endvidere indgivet særskilte ansøgninger om forrentning af indskudskapital for alle årene siden 2006 med undtagelse af år 2012. I år 2012 har klager således ikke fremsendt særskilt anmodning om forrentning, men alene indregnet forrentning i de priser og det budget, som klager har anmeldt til Energitilsynet.

Energitilsynet anmodede i brev af 9. oktober 2007 klager om at sende en redegørelse for størrelsen af den indskudskapital, som klager ønskede forrentet, herunder oplysninger om hvordan kapitalen var tilvejebragt.

Klager har den 13. november 2007 fremsendt en opgørelse over klagers fri egenkapital, og klager har i den forbindelse anført, at det er klagers synspunkt, at den til enhver tid værende egenkapital er til fri disposition for klager og klagers ejere. Klager har ligeledes anført, at klager er gået ud fra, at Energitilsynet er enig i, at begrebet indskudskapital er synonymt med begrebet fri egenkapital.

Energitilsynets sekretariat har henvist til tilsynets vejledning fra 29. april 2008 om ”Administrationsgrundlag for opgørelse af fjernvarmeaktiver pr. 1. marts 1981”⁴ samt bilaget ”Aktiver i fjernvarmesektoren” og forespurgt, om klager har ønsket at revidere den foreløbige opgørelse.

Der har under sagens forløb været yderligere omfattende korrespondance mellem parterne om sagen, hvor klager bl.a. er anmodet om yderligere forklaringer eller dokumentation for opgørelsen af indskudskapitalen, herunder har der været korrespondance mellem parterne om dokumentation vedrørende ledningsnet, grunde og driftsmateriel.

Den 7. juni 2017 anmodede Energitilsynets sekretariat klager om at fremsende årsregnskab for Randers Kommune til dokumentation af mellemregning mellem klager og kommunen. Sekretariatet har efterfølgende den 25. januar 2018 anmodet klager om at fremsende kommunalregnskab for at dokumentere mellemværet med Randers Kommune.

Klager har under den løbende korrespondance med Forsyningstilsynet flere gange korigeret opgørelsen af indskudskapitalen. I den seneste korrigerede opgørelse af 7. juni 2019 er den initiale indskudskapital opgjort som anført nedenfor:

⁴ Vejledningen kan findes på Forsyningstilsynets hjemmeside www.forsyningstilsynet.dk.

Kapitalopgørelsens poster

Ledningsnet, Randers 1940-1978	145.821.403
Ledningsnet, Kristrup 1953-1978	25.608.759
Ledningsnet, Dronningborg 1964-1978	15.282.533
Ledningsnet, fusioneret 1979-1980	88.006.306
Damp	1.635.635
Stikledning, Randers 1940-1978	38.782.413
Stikledning, Kristrup 1953-1978	7.716.531
Stikledning, Dronningborg 1964-1978	6.735.421
Stikledning, fusioneret 1979-1980	13.635.844
Brønde	2.022.135
Målere	1.757.773
Centraler/Kedler	7.451.000
Grunde	7.108.800
Anlæg under bygning	35.524.230
- Anlægsaktiver i alt	397.088.785
Driftsmidler mv.	0
Varebeholdninger	5.854.122
- Aktiver i alt	402.942.907
Gæld	34.988.498
- Initial indskudskapital	367.954.409

Klager har endvidere oplyst, at indskudskapitalen efterfølgende har ændret sig over tid som følger:

- Indskud jf. regnskab for år 2000, på 150 mio. kr.
- Indskud af anlagte transmissionsledninger 1981-1984 på 56 mio. kr.
- Udlodning af 4 centraler til Verdo Produktion på 7,255 mio. kr. i år 2000.
- Udlodning til moderselskab ultimo 2012 på 412 mio. kr.
- Udlodning til moderselskab 2017 på 137 mio. kr.

Klager har også ansøgt om forrentning af indskudskapital for perioden 2000-2005. Forsyningstilsynet har tidligere i afgørelse af 28. maj 2018 truffet afgørelse for denne periode. I afgørelsen har Forsyningstilsynet afvist at godkende forretning for denne periode, idet der ikke var ansøgt rettidigt om forrentning. Tilsynet tilkendegav endvidere i afgørelsen, at klager skulle tilbagebetale allerede indregnet forrentning af indskudskapitalen.

Klager har endvidere ansøgt om forrentning af indskudskapital for perioden 2018-2020, hvilket Forsyningstilsynet har behandlet i en særskilt sag.

Forsyningstilsynet traf herefter den påklagede afgørelse.

3. Forsyningstilsynets afgørelse

Forsyningstilsynet traf den 17. december 2019 i medfør af varmemforsyningslovens § 20, stk. 2, og afskrivningsbekendtgørelsens § 6 afgørelse om, at klager i sine priser kan indregne forrentning af indskudskapital for årene 2006-2012 på i alt 117.733.000 kr.

Det godkendte beløb overstiges imidlertid af en allerede indregnet forrentning på 266.302.705 kr., som ikke har været forhåndsgodkendt af Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet har derfor truffet afgørelse om, at differencen på 148.569.705 kr. skal tilbagebetales til forbrugerne hurtigst muligt i overensstemmelse med Forsyningstilsynets sædvanlige praksis herfor.

Forsyningstilsynet traf endvidere afgørelse om, at klager ikke var berettiget til forrentning af indskudskapitalen for perioden 2013-2017, da klager havde foretaget udlodninger, som bevirkede, at indskudskapitalen for denne periode har været negativ.

Forsyningstilsynet har anført i afgørelsen, at der er en del mangler i den af klager fremlagte dokumentation, hvilket blandt andet har ført til, at tilsynet har korrigeret klagers opgørelse af indskudskapitalen, da det ikke vil være rimeligt, hvis varmemeforbrugerne skal betale forrentning af et forrentningsgrundlag, som ikke er tilstrækkelig dokumenteret. Således har tilsynet reduceret den kapital, som der søges forrentning af, med ca. 273 mio. kr. fra ca. 567 mio. kr. til ca. 294 mio. kr., herunder har tilsynet bl.a. reduceret kapitalen, som kan forrentes med 150 mio. kr. som følge af, at tilsynet ikke kan anerkende en gældseftergivelse fra moderselskabet som værende indskudskapital.

Af begrundelsen for afgørelsen fremgår bl.a. nærmere:

Vedrørende perioden for forrentning finder Forsyningstilsynet i overensstemmelse med den foreliggende praksis, at der ikke kan godkendes forrentning for år forud for modtagelse af ansøgning om forrentning. Klager har indgivet særskilte ansøgninger om forrentning fra og med 2006, og Forsyningstilsynet finder derfor, at der kan godkendes forrentning for 2006-2017. Der er ikke indgivet en særskilt ansøgning om forrentning for 2012, men Forsyningstilsynet finder, at klager med føje har haft den opfattelse, at der også var ansøgt om forrentning for dette år.

Om indskudskapitalens størrelse (forrentningsgrundlaget) er det anført i afgørelsen, at klager flere gange har korrigeret kapitalopgørelsen under den løbende korrespondance med tilsynet.

I den seneste korrigerede opgørelse af 7. juni 2019 er den initiale indskudskapital opgjort til 364.076.414 kr. efter administrationsgrundlaget. Efter tillæg af ledningsmeter som parterne er enige om, at der ikke er taget højde for i opgørelsen, er den initiale indskudskapital opgjort af klager til 367.954.409 kr.

Forsyningstilsynet finder, at klager i nogen grad har dokumenteret eksisterende aktiver i kapitalopgørelsen. Tilsynet har lagt vægt på, at klager har anvendt GIS-udtræk til at dokumentere ledningsnettet og understøttet disse data med tal fra årsrapporter. Klager har også dokumenteret eksistens og tilgang af hovedledninger for relevante indfusede områder. Forsyningstilsynet finder dog, at klager ikke har anvendt priser fra komponentlisten korrekt for så

vidt angår beregningen af den nedskrevne værdi for det fusionerede ledningsnet i 1979-1980, ligesom der ikke har været tilstrækkelig dokumentation vedrørende visse af grundværdierne og for centraler og kedler.

Forsyningstilsynet finder derfor, at den initiale indskudskapital pr. 1. marts 1980 skal korrigeres fra 367.954.409 kr. til 301.469.638 kr.

Den initale indskudskapital er herunder reduceret med 3 mio. kr. vedrørende grunde, idet Forsyningstilsynet har vurderet, at værdien ikke i tilstrækkelig grad er dokumenteret. Forsyningstilsynet har henvist til, at der er et skærpet krav til dokumentation for aktiver, som ønskes medregnet i indskudskapitalen til forrentning. Forsyningstilsynet har derfor som følge af den utilstrækkelige dokumentation taget 50 % af værdien af disse grunde ud af beregningen.

Klager har oplyst, at indskudskapitalen efterfølgende har ændret sig over tid som følger:

- Indskud jf. regnskab for år 2000, på 150 mio. kr.
- Indskud af anlagte transmissionsledninger 1981-1984 på 56 mio. kr.
- Udlodning af 4 centraler til Verdo Produktion på 7,255 mio. kr. i år 2000.
- Udlodning til moderselskab ultimo 2012 på 412 mio. kr.
- Udlodning til moderselskab 2017 på 137 mio. kr.

Det er Forsyningstilsynets vurdering, at det oplyste indskud i år 2000 på 150 mio. kr. ikke er at betragte som et indskud, men derimod er en gældseftergivelse, som det også er anført i årsregnskabet for klager. Klager er stiftet i 2000 ved apportindskud, en stor overkurs og en gældseftergivelse fra moderselskabet. Gældsnedskrivningen påvirker således egenkapitalen (som residualen mellem værdien af aktiverne fratrukket gælden) på linje med eksempelvis en opskrivning af aktiver, og der er ikke tale om et egentligt indskud fra ejerne, som kan forventes forrentet, men derimod en forøgelse af den indre værdi for den allerede indskudte kapital.

Det er ligeledes Forsyningstilsynets vurdering, at det oplyste indskud på 56 mio. kr. i perioden 1981-1984 vedrørende indskud af anlagte transmissionsledninger ikke er at betragte som et indskud, der kan indgå i forrentningsgrundlaget. Klager har anført, at denne anlægsaktivitet er et indskud med henvisning til, at mellemregningskontoen med kommunen ikke stiger i perioden. Tilsynet finder, at den omstændighed, at en af flere mulige finansieringskilder ikke ændrer sig i perioden, ikke udgør tilstrækkelig dokumentation for, at der er tale om indskud af kapital fra ejerne.

Forsyningstilsynet har således reduceret den initale indskudskapital med 67 mio. kr., ligesom tilsynet har reduceret indskudskapitalen med de af klager oplyste indskud på 150 mio. kr. og 56 mio. kr., hvilket samlet udgør en reduktion på 273 mio. kr.

Forsyningstilsynet har videre anført, at som en konsekvens af de store udlodninger, som klager har foretaget i 2012 og 2017, bliver indskudskapitalen negativ, og der er derfor ikke en positiv indskudskapital at forrente i perioden

for 2013-2017.

Forsyningstilsynet har i afgørelsen godkendt en forrentning på i alt 117.733.000 kr.

Da klager har oplyst allerede at have opkrævet ikke-godkendt forrentning for perioden 2006-2017 på i alt 266.302.705 kr., fremgår det af afgørelsen, at et beløb på 148.569.705 kr. skal tilbagebetales til klagers kunder.

4. Klagers bemærkninger

Klager ønsker principalt, at Energiklagenævnet ophæver afgørelsen og hjemviser sagen til fornyet behandling hos Forsyningstilsynet. Subsidiært ønsker klager, at Energiklagenævnet ændrer Forsyningstilsynets afgørelse.

Til støtte for klagen har klager navnlig anført følgende:

1) Sagsbehandlingstid

- Den meget lange sagsbehandlingstid i Forsyningstilsynet har medført, at mulighederne for klager for at fremlægge dokumentation er besværliggjort i væsentlig grad. Klager har siden år 2000 implicit ansøgt om godkendelse af forrentning af indskudskapital og eksplicit siden den 22. december 2006.
- Forsyningstilsynet har ved årsskiftet 2007/2008 angivet, at tilsynet var klar til at træffe afgørelse. Afgørelsen blev imidlertid først truffet den 17. december 2019. Tilsynet er i de 12 år, der er forløbet, fremkommet med krav om dokumentation på en række områder. Som følge af det lange forløb har klager haft vanskeligt ved at fremskaffe den fornødne dokumentation.
- Eksempelvis anmodede Forsyningstilsynet den 25. januar 2018 klager om at fremsende kommunalregnskab for at dokumentere mellemværende med Randers Kommune. Tilsynet har således anmodet klager om at dokumentere et mellemværende fra klagers stiftelse medio år 2000. Såfremt denne dokumentation havde været nødvendig for at træffe afgørelse i sagen, burde tilsynet have anmodet om dokumentationen ved årsskiftet 2007/2008.
- Vedrørende værdien af grunde har Forsyningstilsynet anført, at det vil være urimeligt at opkræve forrentning af en værdi, der ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, og derfor har tilsynet taget 50 % af værdien af disse grunde ud af beregningen, og forretningsgrundlaget er blevet reduceret med 3 mio. kr. Det er klagers opfattelse, at klager er blevet berøvet muligheden for at dokumentere værdien heraf på grund af Forsyningstilsynets langsommelige sagsbehandling.
- Forsyningstilsynet har også anmodet klager om at dokumentere en mellemregningskonto med kommunen for perioden 1981-1984 og

dermed anmodet om dokumentation, som vedrører en periode mere end 38 år før, der er blevet truffet afgørelse i sagen. Da klager ikke har været i stand hertil, er forrentningsgrundlaget blevet reduceret med 56 mio. kr. Det er klagers opfattelse, at det ville have været muligt for klager at fremskaffe denne dokumentation, såfremt tilsynet havde anmodet herom ved årsskiftet 2007-2008.

- Såfremt der var blevet truffet afgørelse i sagen hurtigere, havde klager haft mulighed for at agere anderledes og havde med stor sandsynlighed ikke foretaget udlodninger.
- På denne baggrund ønsker klager, at Energiklagenævnet hjemviser sagen til fornyet behandling i Forsyningstilsynet, og at klagers oplysninger lægges til grund, hvor der ikke kan dokumenteres anderledes. Subsidiært ønsker klager, at forrentningsgrundlaget tillægges henholdsvis 3 og 56 mio. kr., som forrentningsgrundlaget er blevet reduceret med i Forsyningstilsynets afgørelse som følge af manglende dokumentation.

2) Hjemmelsgrundlag

- Forsyningstilsynet har i afgørelsen inddraget hensyn, som der ikke er hjemmel til at inddrage i henhold til varmemforsyningsloven eller afskrivningsbekendtgørelsen.
- Forsyningstilsynet har således flere steder i afgørelsen angivet, at afskrivningsbekendtgørelsen alene tillader en rimelig forrentning af indskudskapital. Ved at læse ordlyden af bestemmelsen fremgår det imidlertid, at bestemmelsen omtaler ”en markedsmæssig, systematisk risikojusteret forrentning af indskudskapital”. Bestemmelsen nævner ikke rimelighed som et vilkår.
- Det kan ligeledes konkluderes, at et hensyn om at beskytte mod ”urimelige priser” ikke er et hensyn, som kan tages i betragtning i medfør af varmemforsyningslovens § 20.
- Såfremt Forsyningstilsynet havde ønsket at anvende rimelighed som et kriterium, kunne afgørelsen være truffet efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Denne bestemmelse forudsætter imidlertid, at der er gennemført et forudgående forhandlingsforløb, hvilket efter klagers opfattelse ikke er sket i denne sag.

3) Kategorisering af gældseftergivelsen – indskud på 150 mio. kr.

- Klager er etableret med en gæld til Randers Kommune, som er overført til moderselskabet og erstattet af en intern mellemregning. Gælden udgjorde 284 mio. kr. pr. 31. december 1999. I forbindelse med stiftelsen af klager eftergav moderselskabet Verdo A/S (tidligere Energi Randers Holding A/S) en gæld til klager på 150 mio. kr.

- Der er enighed mellem klager og Forsyningstilsynet om, at der i sagen er tale om en faktisk gældseftergivelse, og at gælden ikke er forsvundet som følge af regnskabsmæssige omposterings. Der er også enighed om, at gældseftergivelsen forøger klagers frie reserver ved den formueforøgelse, der sker ved stigningen i overkursen.
- Det gøres gældende, at gældseftergivelsen udgør et indskud, der kan forrentes efter reglerne om forrentning af indskudskapital i henhold til afskrivningsbekendtgørelsens § 6 og varmemforsyningslovens § 20, stk. 2.
- Gældseftergivelsen må sidestilles med et kontantindskud, da selskabets forpligtelser reduceres tilsvarende.
- Gældskonverteringen opfylder til fulde kriterierne i Forsyningstilsynets notat af 30. januar 2018 om ”Betydning af selskabsretlige kapitalændringer m.v. for opgørelse af indskudskapital”.⁵
- Det fremgår således af notatet, at et kontantindskud kan kvalificeres som indskudskapital. Det gøres gældende, at den kapitalforøgelse, der sker ved kapitalejers gældseftergivelse (med og uden overkurs), er at sidestille med en kapitalforøgelse ved kontantindskud (med og uden overkurs). Klager opnår ved gældseftergivelsen en kapitaltilgang svarende til gældseftergivelsen.
- Der er reelt ikke forskel på at få tilført midler ved et kontant kapitaltilskud og få tilført midler ved en gældseftergivelse, når der er tale om en gældseftergivelse fra selskabets eneste kapitalejer. De få formelle forskelle, som der er på gældseftergivelse fra kapitalejer og kapitalforhøjelse ved kontantindskud med eller uden overkurs kan elimineres ved at foretage relevante selskabsretlige dispositioner.
- Klager henviser til SK Varmesagen.⁶ I denne sag var der tale om, at eldelen af et kraftvarmeselskab havde stillet midler til rådighed for varmedelen i forhold til de investerede anlægsaktiver. I denne situation tillades elsidens en forrentning (indskudskapitalforrentning) af midler, der er investeret i værket, selvom der ikke er en likviditetseffekt.
- Såfremt gælden ikke var eftergivet, men i stedet var inddrevet af moderselskabet, ville klager have haft et behov for at fremskaffe likvid kapital for at kunne tilbagebetale lånet på anfordring. Der henvises til, at det følger af dansk rets almindelige regler, at et lån kan kræves indfriet på anfordring, og det betyder derfor, at midlerne til tilbagebeta-

⁵ Notatet af 30. januar 2018 kan findes på Forsyningstilsynets hjemmeside www.forsyningstilsynet.dk

⁶ Forsyningstilsynets afgørelse af 8. oktober 2018.

ling af lånet skal være til rådighed, f.eks. via trækingsret på kassekredit eller anden form for kapitalberedskab. Det er derfor ikke korrekt, når Forsyningstilsynet har anført, at klager har haft samme behov for likvider efter gældseftergivelsen som før eftergivelsen.

- Det er faktisk forkert, når Forsyningstilsynet har angivet i høringsvaret til Energiklagenævnet, at der kort efter gældseftergivelsen er sket optagelse af ny (og stort set tilsvarende) gæld hos et søsterselskab i koncernen. Den oprindelige gæld til kommunen udgjorde 284 mio. kr. Gælden er blevet placeret i moderselskabet, mens der er eftergivet en gæld på 150 mio. kr., hvorefter gælden i klager (der nu er til moderselskabet til dækning af dettes gæld til kommunen) er reduceret som følge af gældseftergivelsen.
- Gældseftergivelsen aflejres i en fri reserve, som kan udloddes eller anvendes i selskabet som alternativ til et kontantindskud eller anden kapitalfremskaffelse.
- Gældseftergivelsen modsvares på samme måde som et kontant kapitalindskud af en tilsvarende tilgang på værdien af kapitalandelen i datterselskabet, hvilket konkret er gennemført ved en stigning i overkursen. Det er derfor ikke korrekt, når Forsyningstilsynet har anført, at gældseftergivelsen er at betragte som en gave til klager, idet det er moderselskabet, der eftergiver gælden med en højere værdi af selskabet til følge og således med en samtidig forøgelse af klagers frie kapital. Gældseftergivelsen er derfor et indskud, som må anses for at udgøre indskudskapital, der kan forrentes.
- Det er ikke korrekt som anført af Forsyningstilsynet, at gældseftergivelsen indgik som en delkomponent i forbindelse med selskabsgørelse af klager. Klager blev udskilt fra den kommunale varmemforsyning i 2000 og selskabsgjort ved et apportindskud. Klager blev stiftet med en gæld til Randers Kommune, som var udtryk for, at den skattefinansierede del af kommunen havde finasieret varmeinvesteringer for den takstfinansierede kommunale varmemforsyning. Gælden blev ikke indfriet i forbindelse med selskabsgørelsen, og gældseftergivelsen fandt således først sted efter stiftelsen af klager. Moderselskabet indtrådte således efter stiftelsen af klager i gældsforholdet til kommunen og accepterede i den forbindelse at eftergive datterselskabet gælden på 150 mio. kr. Der er derfor ikke tale om, at gældseftergivelsen har indgået som en delkomponent i opgørelsen af en overkurs i forbindelse med selskabsgørelsen, og gældseftergivelsen skal derfor behandles som en selvstændig disposition.
- Det følger af det forvaltningsretlige lighedsprincip, at virksomheder skal kunne forvente, at forhold, der har samme karakter, som forhold der er behandlet i en af Forsyningstilsynet fastlagt praksis, behandles i overensstemmelse med denne praksis, medmindre der foreligger sag-

ligt grundlag for en anden behandling. Der er i denne sag intet grundlag for at behandle gældseftergivelse anderledes end et kontantindskud samt øvrige situationer, hvor der i praksis findes at være tale om indskudskapital. Der er således ingen forskel på gældseftergivelsen i denne sag og den situation, hvor kapitalejeren havde indskudt en tilsvarende kapital i selskabet ved en kapitalforhøjelse, hvorefter selskabet havde anvendt indskuddet til gældsindfrielse over for moderselskabet.

- Det bestrides, at der kan stilles krav til anvendelsen af den tilførte kapital, for at denne kan kvalificeres som indskudskapital. Der er ikke i den gældende praksis forud for 2018 om indskudskapital krav om, at hensigten har været at forøge/udbygge leverancen af varme.
- Klager ønsker på denne baggrund, at Energiklagenævnet ophæver Forsyningstilsynets afgørelse og hjemviser sagen fornyet behandling, med henblik på at indskudskapitalen forhøjes med 150 mio. kr. Subsidiært ønsker klager, at Energiklagenævnet ændrer Forsyningstilsynets afgørelse, således at de 150 mio. kr. indgår i forrentningsgrundlaget.

4) Sammenhæng mellem afgørelser

- Klager modtog den 3. september 2019 udkast til to afgørelser fra Forsyningstilsynet vedrørende dels Forsyningstilsynets vurdering af den koncerninterne långivning i perioden 2013-2018 og dels udkast til afgørelse i nærværende sag, der er genstand for klagen til Energiklagenævnet.
- Det er klagers opfattelse, at både klager og Forsyningstilsynet har lagt til grund, at de to afgørelser skal ses i sammenhæng. Forsyningstilsynet har imidlertid ikke i denne sag inddraget spørgsmålet om de koncerninterne lån. Hvis der ikke kan indregnes forrentning af det koncerninterne lån i varmepriserne, vil klager stå i en situation, som stiller klager dårligt som følge af den lange sagsbehandlingstid, idet klager ville have disponeret på anden vis, hvis klager tidligere havde modtaget en afgørelse om forrentning af indskudskapital.
- Det er klagers ønske, at sagen hjemvises, så de to sager kan behandles i sammenhæng. Subsidiært er det klagers ønske, at der skal ses bort fra kapitaldispositionerne i 2012-2017.

5. Forsyningstilsynets bemærkninger

Forsyningstilsynet fastholder den påklagede afgørelse.

Til støtte herfor har Forsyningstilsynet navnlig anført følgende:

1) Sagsbehandlingstiden

- I forhold til sagsbehandlingstiden har Forsyningstilsynet anført, at tilsynet er enig med klager i, at sagsbehandlingstiden har været meget lang, hvilket ikke har været hensigtsmæssigt for hverken klager eller forbrugerne.
- Den lange sagsbehandlingstid skyldes primært sagernes kompleksitet og arbejdet med at fastlægge ensartede principper for håndtering af varmeselskabernes sager om godkendelse af forrentning af indskudskapital. Det har været nødvendigt, at der blev dannet en praksis inden for en række områder for at kunne træffe afgørelse i klagers sag.
- Derudover har klager selv undervejs bedt om at få sagen sat i bero, ligesom klager har overskredet eller bedt om udsættelse af frister for indsendelse af opgørelser eller dokumentation til brug for sagen.
- I ansøgningssager, som der er tale om i nærværende sag, har klager selv et særligt ansvar for at bidrage med sagsoplysninger. Hvis den nødvendige dokumentation ikke tilvejebringes, vil det efter omstændighederne kunne indebære, at der meddeles afslag eller delvist afslag.
- Det er Forsyningstilsynets erfaring, at varmeselskaberne enten har eller ikke har den ønskede dokumentation. Det ville også være tilfældet, hvis der var anmodet om den ønskede dokumentation for fem eller ti år siden. Det fremgår endvidere af Energitilsynets notat om ”Administrationsgrundlag for opgørelse af fjernvarmeaktiver pr. 1. marts 1981”, der blev offentliggjort i 2008, hvilke aktiver varmeselskaberne skulle kunne dokumentere og hvor langt tilbage i tid. Det fremgår bl.a., at det har været påkrævet at fremskaffe dokumentation mindst 28 år tilbage i tid, og nogen tilfælde endnu længere tilbage. Det er således almindeligt gældende for alle varmeselskaber, der ansøger om at få forrentet indskudskapital.
- Klager har hele tiden vidst, at Forsyningstilsynet skulle godkende forrentning af indskudskapital, og at klager endnu ikke havde fået denne godkendt.
- Det er ikke korrekt som anført af klager, at Forsyningstilsynet i breve af 11. december 2007 og 5. februar 2008 har angivet, at tilsynet var klar til at træffe afgørelse i sagen allerede på daværende tidspunkt. Brevene, som klager henviser til, omhandler ikke forrentning af indskudskapital.

2) Afgørelsens hjemmelsgrundlag

- I relation til klagers synspunkt om at der ikke er hjemmelsgrundlag for at inddrage ”rimelig” som et hensyn i vurderingen i sagen, bemærker Forsyningstilsynet, at klagers synspunkt ikke er korrekt.
- Den oprindelige formulering i afskrivningsbekendtgørelsen fra 1991

var følgende:

”§ 6. Gas- og varmeprisudvalget kan tillade, at der i priser for levering af opvarmet vand, damp eller gas indregnes rimelig forrentning af indskudskapital.”

- Rimelig indgår også som en del af vurderingen i afskrivningsbekendtgørelsen fra maj 2017,⁷ som afgørelsen i nærværende sag er truffet i henhold til, hvor det er anført i § 6, at Energitilsynet kan tillade, at der i priser for levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregnes en rimelig forrentning af indskudskapital.
- I forhold til klagers synspunkt om at såfremt Forsyningstilsynet havde ønsket at anvende ”rimelig” som et kriterie i vurderingen af forrentning af indskudskapital, så skulle Forsyningstilsynet have anvendt varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, bemærker tilsynet, at Forsyningstilsynet har været i dialog med klager om tilbagebetaling, og da der er opnået enighed herom, har der ikke været behov for at udstede et påbud om tilbageførsel i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

3) Gældseftergivelsen

- Forsyningstilsynet bemærker indledningsvist om denne problemstilling, at begrebet ”indskudskapital” i varmemforsyningsloven er et særligt regulatorisk begreb, der i denne sammenhæng er valgt som det beregningsmæssige udgangspunkt for fastsættelsen af en rimelig forrentning. Det er i energimyndighedernes praksis fastslået, at indskudskapital efter varmemforsyningsloven adskiller sig fra begreberne selskabskapital inden for selskabsretten og egenkapital efter årsregnskabsloven. Indskudskapitalen er beskrevet som den kapital, som ejerne har indskudt i varmemforsyningsvirksomheden. Forsyningstilsynets praksis på området er beskrevet i notatet ”Betydning af selskabsretlige kapitalændringer mv. for opgørelsen af indskudskapital” dateret den 30. januar 2018.
- Det er Forsyningstilsynets vurdering, at gældseftergivelsen ikke kan kvalificeres som indskudskapital efter varmemforsyningsloven. Det ville give anledning til en urimelig forrentning af indskudskapital og urimelige varmepriser, hvis gældseftergivelsen skulle anerkendes som indskudskapital.
- Klager har henvist til det anførte i notatet af 30. januar 2018 om konstantindskud fra moderselskabet, hvilket der ikke er tale om i nærværende sag. En gældseftergivelse har ikke samme effekt, som hvis ejer indskød likvider. Forsyningstilsynet er enig i, at gældseftergivelsen medfører en formueforøgelse (via en forøgelse af den indre værdi),

⁷ Bekendtgørelse nr. 479 af 17. maj 2017 om indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser og nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden, forrentning af indskudskapital.

men det kan ikke sidestilles med indskud af ny kapital.

- Selv hvis der havde været tale om et reelt kontantindskud med tilgang af likvider, så ville dette kun kunne indregnes i indskudskapitalen, såfremt denne finansiering blev anvendt til udbygning af varmevirksomheden. Det skal være tydeligt på tidspunktet for forhøjelsen af indskudskapitalen, at hensigten med denne har været at forøge/udbygge leverancen af varme, samt at det dokumenteres, hvorledes finansieringen af denne udbygning likvidt tilgår virksomheden og anvendes til disse investeringer. Ellers vil de eksisterende varmekunder blive pålagt en urimelig forrentningsomkostning og dermed en urimelig pris for den modtagne varme.
- Forsyningstilsynet bemærker, at der ved gældseftergivelsen ikke er skudt nye midler ind i klager, som derfor efter gældseftergivelsen har samme behov for likvider som før.
- Forsyningstilsynet er enig i, at der tale om en faktisk gældseftergivelse, ligesom tilsynet er enig i, at gælden ikke er forsvundet som følge af regnskabsmæssige omposteringer. Den omstændighed, at gældseftergivelsen ikke har påvirket koncernens samlede egenkapital, medfører ikke, at gældseftergivelsen er at sidestille med et kontantindskud. Det er klagers kapitalforhold og ikke koncernens kapitalforhold, der relevante for vurderingen af indskudskapitalens størrelse.
- Forsyningstilsynet har i notatet af 30. januar 2018 taget stilling til, at en gældseftergivelse ikke udgør indskudskapital. Det fremgår klart af Forsyningstilsynets notat af 30. januar 2018, at en gældseftergivelse ikke er at anse som tilførsel af ny indskudskapital, og at gældseftergivelse ikke kan sidestilles med kapitalindskud. Den omstændighed, at der er tale om en gældseftergivelse fra et moderselskab til et datterselskab, ændrer ikke herpå. Forsyningstilsynet bemærker i den sammenhæng, at parterne er enige om, at en gældseftergivelse fra tredjemand ikke vil give anledning til en forhøjelse af indskudskapitalen.
- Der er ikke foretaget en gældskonvertering, som det flere gange fejlagtigt anføres i klagen. Der er derimod foretaget en gældseftergivelse, som ikke giver anledning til en forøgelse af indskudskapitalen. Kreditor, der eftergiver gælden, får ikke de samme rettigheder i forhold til selskabet ved en gældseftergivelse, som kreditor ville få, hvis der var tale om en gældskonvertering.
- Det er Forsyningstilsynets opfattelse, at klager overser flere af hovedpointerne i praksisnotatet fra 30. januar 2018, herunder det overordnede princip som er gengivet i notatets punkt 34, 35 og 36, hvor det er anført, at ”indskudskapital ikke påvirkes af ændring i selskabsform eller af selskabsretlige kapitalændringer, som alene bygger på enten en ny vurdering af virksomhedens værdi eller en overførsel af selskabets egenkapital til aktiekapital.”

- Denne praksis sikrer, at der ikke dobbelttæles indskud af aktiver/overkurs for en varmekirksomhed, der er eksisterende, og som derfor allerede har opgjort en indskudskapital pr. 1. marts 1981, ligesom der ikke kan opnås fordele ved at tænke i kapitaldispositioner.
- Overordnet er der i denne sag tale om en selskabsgørelse af et eksisterende varmekirksomhed, herunder en revurdering af dette varmekirksomheds aktiver og en opgørelse af overkurs, hvor gældseftergivelsen indgår som en delkomponent. Det er derfor figur 3 fra Forsyningstilsynets notat af 30. januar 2018 om behandling af ”Apportindskud af bestående varmekirksomhed (selskabsgørelse)”, der er tale om i denne sag.
- Der er således i denne sag tale om en selskabsgørelse indeholdende en revurdering af aktiverne af et eksisterende varmekirksomhed. Forsyningstilsynet finder, at der hverken er praksis for eller rimelighed i, at man gennem udvælgelse af visse koncerninterne kapitaldispositioner forsøger at indregne ændringer i finansieringsformen i opgørelse af indskudskapitalen.
- I forhold til klagers synspunkt om at den kapitalforøgelse, der sker ved kapitalejers gældseftergivelse, er at sidestille med kapitalforøgelse ved kontantindskud, bemærker Forsyningstilsynet, at en gældseftergivelse ikke har en likviditetseffekt, hvilket et kontantindskud har. Regnskabsmæssigt indregnes gældseftergivelser under de frie reserver, som stiger som følge af gældseftergivelsen. Ved et kontantindskud fra kapitalejer vil der derimod være tale om en udvidelse af selskabskapitalen, og denne kapitaludvidelse vil fremgå af CVR-registeret som kapitalindskud.
- Forsyningstilsynet er enig i, at der, såfremt koncernlånet var blevet krævet kontant indfriet hos klager, ville opstå et behov for et nyt lån. Men det medfører ikke, at en gældseftergivelse er at sidestille med et kontantindskud eller tilførsel af likvider. Klager har samme behov for likvider før gældseftergivelsen som efter gældseftergivelsen.
- Forsyningstilsynet er også enig i, at gældseftergivelsen aflejres i en fri reserve, som kan udloddes. Men det vil kræve fremskaffelse af likvider, hvis den frie reserve skulle udloddes.
- I forhold til klagers synspunkt om at den regnskabsmæssige behandling af en kapitalejers gældseftergivelse over for et datterselskab skulle svare til, hvad der gælder for kapitalejers kontante indskud, skal Forsyningstilsynet bemærke, at uanset om det er tredjemand eller kapitalejer, der eftergiver gælden, så ændrer det ikke på den likviditetsmæssige effekt af gældseftergivelsen.

- Det forvaltningsretlige lighedsprincip medfører netop, at Forsyningstilsynet i denne sag ikke kan sidestille gældseftergivelsen med et kontantindskud, idet det følger af Forsyningstilsynets fastlagte praksis, at en gældseftergivelse i modsætning til et kontantindskud ikke forøger indskudskapitalen.

4) Andre sager vedrørende klager

- Nærværende sag vedrører forrentning af indskudskapital. Forsyningstilsynet kan ikke under nærværende sag kommentere enkeltelementer i en anden verserende sag. Forsyningstilsynet skal dog understrege, at klagers anden verserende sag, der vedrører indregning af renter af fremmedkapital, ikke påvirker hverken Forsyningstilsynets opgørelse af størrelsen på klagers indskudskapital eller forrentningen af denne. Afgørelsen, der er genstand for prøvelsen i denne sag, er derfor truffet på et fuldt oplyst grundlag.
- I forhold til klagers synspunkt om at klager kunne have ageret anderledes i forhold til udlodninger, hvilket har betydning for størrelsen af den godkendte forrentning af indskudskapital, såfremt sagsbehandlingstiden havde været kortere, bemærker tilsynet, at klager kunne have stoppet med at indregne ikke-godkendt forrentning af indskudskapital, ligesom det har været klagers eget valg at foretage udlodninger. En langvarig sagsbehandlingstid berettiger ikke klager til at handle i modstrid med reglerne om, at forrentning skal godkendes af tilsynet, inden den opkræves.

6. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

7. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Varmedforsyningslovens § 20 regulerer bl.a., hvilke omkostninger en varmedforsyningsvirksomhed kan indregne i varmeprisen. Det fremgår af lovens § 20, stk. 2, at energi-, forsynings- og klimaministeren⁸ kan fastsætte nærmere regler for indregning af forrentning af indskudskapital i varmeprisen med Forsyningstilsynets tiltrædelse.

Af den dagældende bestemmelse i afskrivningsbekendtgørelsens § 6 fremgår, at der i priserne for levering af opvarmet vand, damp eller gas kan indregnes en rimelig forrentning af indskudskapital.

Det er fastslået i Energiklagenævnets afgørelse af 17. september 2007,⁹ at ved afgørelsen af, om forrentningen af indskudskapitalen er rimelig, kan der foretages en vurdering af såvel forrentningssatsen som forrentningsgrundlaget.

⁸ I dag klima-, energi- og forsyningsministeren.

⁹ Energiklagenævnets afgørelse af 17. september 2007 i sagen med j.nr. 21-356. Afgørelsen kan findes på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser.

Indskudskapitalen er et regulatorisk begreb, som udgør det beregningsmæssige grundlag for fastsættelsen af en rimelig forrentning i henhold til afskrivningsbekendtgørelsens § 6.

I forarbejderne til ændringen af varmemforsyningsloven ved lov nr. 451 af 31. maj 2000, hvor den nu ophævede bestemmelse i § 23e om Energitilsynets godkendelse af indskudskapitalen i en kommunal varmemforsyning blev indsat i varmemforsyningsloven, er det anført:

”Den del af kapitalen, som er indskudt af kommunen, skal i overensstemmelse med »hvile-i-sig-selv« tankegangen i elforsyningsloven holdes ude ved beregningen af den reduktion af statstilskuddet, som efter forslaget skal finde sted efter § 10 b, stk. 7.

Efter bestemmelsen i § 9, stk. 1, i elforsyningsloven kan der med Elprisudvalgets tiltræden beregnes en forrentning af indskudskapitalen. Hvis en kommune eller en amtskommune i stedet for løbende at trække denne godkendte forrentning ud af selskabet har ladet denne indestå i selskabet, vil en sådan indestående kapital skulle medregnes til indskudskapitalen.

Indskudskapitalen omfatter således al kapital, som er investeret i selskabet.”¹⁰

Begrebet indskudskapital er ikke i øvrigt defineret nærmere i varmemforsyningsloven, forarbejderne hertil eller afskrivningsbekendtgørelsen.

Indskudskapitalen fastsættes med udgangspunkt i værdien af egenkapitalen pr. 1. marts 1981, hvor prisreguleringen i varmemforsyningsloven trådte i kraft, justeret for efterfølgende indskud og udlodninger.

Det fremgår af opgørelsen af egenkapitalen i åbningsbalancen fra 2000 for klager, at der i forbindelse med stiftelsen af klager er eftergivet en gæld fra det senere moderselskab Energi Randers Holding A/S (i dag Verdo A/S). Det er endvidere af klager oplyst, at klager er etableret med en gæld til Randers Kommune, som er overført til moderselskabet og erstattet af en intern mellemregning. Der foreligger ikke i øvrigt nærmere oplysninger om gældsforholdet eller om gældsforholdets opståen.

Det er i nærværende sag spørgsmålet, om Forsyningstilsynet med rette har truffet afgørelse om, at gældseftergivelsen på 150 mio. kr. ikke kan indgå i forrentningsgrundlaget, som følge af at Forsyningstilsynet ikke kan anerkende gældseftergivelsen fra Verdo A/S som værende indskudskapital.

Energiklagenævnet finder, at klager ikke har dokumenteret, at gældseftergivelsen udgør indskudskapital, som kan kræves forrentet. Gældseftergivelsen er sket i forbindelse med selskabsdannelsen af klager og Verdo A/S. Det ikke dokumenteret, at den koncerninterne kapitaldisposition har likviditetseffekt, som kan kategoriseres som kapital, der er investeret i selskabet. Energiklagenævnet er enig med Forsyningstilsynet i, at gældseftergivelsen påvirker

¹⁰ Folketingstidende 1999-2000, Tillæg A, side 6626.

egenkapitalen på samme vis som en opskrivning af aktiverne, og at det ikke er dokumenteret, at der er tale om et indskud, som kan forrentes.

Den omstændighed, at moderselskabet ved gældseftergivelsen får øget værdien af sine kapitalandele i datterselskabet, medfører efter Energiklagenævnets opfattelse ikke i sig selv, at gældseftergivelsen udgør et indskud af kapital, som kan kræves forrentet.

Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at Forsyningstilsynet med rette har truffet afgørelse om, at gældseftergivelsen på 150 mio. kr. ikke kan indgå i forrentningsgrundlaget.

I forhold til det af klager anførte om sagsbehandlingstiden under sagens behandling i Forsyningstilsynet bemærker Energiklagenævnet, at sagsbehandlingstiden – som det også er erkendt af Forsyningstilsynet – har været meget lang, hvilket ifølge tilsynet blandt andet skyldes sagens kompleksitet, og at der løbende har været behov for at indhente supplerende oplysninger og dokumentation fra klager, ligesom det er oplyst af tilsynet, at klager flere gange har bedt om udsættelser af frister for indlevering af dokumentation.

I forbindelse med ansøgning om forrentning af indskudskapital påhviler det klager at fremkomme med dokumentation for blandt andet størrelsen af indskudskapitalen. Det fremgår blandt andet af Energitilsynets notat af 29. april 2008 om Administrationsgrundlag for opgørelse af fjernvarmeaktiver pr. 1. marts 1981, hvilke aktiver, som skal dokumenteres i forbindelse med opgørelse af indskudskapitalen. Da indskudskapitalen blandt andet opgøres med udgangspunkt i værdien af egenkapitalen pr. 1. marts 1981, påhviler det ansøgere at fremskaffe dokumentation for opgørelse af værdier af ældre dato, hvilket er et vilkår for alle fjernvarmevirksomheder, som ønsker at ansøge om forrentning af indskudskapital.

Energiklagenævnet er enig med Forsyningstilsynet i, at der ikke foreligger den fornødne dokumentation vedrørende værdien af grunde og finder derfor, at Forsyningstilsynet med rette har reduceret værdien heraf. Energiklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Forsyningstilsynets skøn, hvorefter værdien er reduceret med 3 mio. kr. ved opgørelsen af indskudskapitalen. Tilsvarende er Energiklagenævnet enig med Forsyningstilsynet i, at klager ikke har dokumenteret, at posten på 56 mio. kr., der vedrører anlæg af transmissionsledninger, udgør indskudskapital. Energiklagenævnet finder i øvrigt, at det af klager anførte omkring sagsbehandlingstiden, ikke giver grundlag for at lempe de sædvanlige bevis- og dokumentationskrav.

Endelig finder Energiklagenævnet, at der ikke som følge af sagsbehandlingstiden er grundlag for at se bort fra de af klager foretagne udlodninger i 2012 og 2017 i forbindelse med opgørelsen af indskudskapitalen. Det kræver Forsyningstilsynets forudgående tilladelse at opkræve forrentning af indskudskapital i varmeprisen, og Energiklagenævnet finder derfor, at det er klagers egen risiko, at der er foretaget udlodninger fra klager på et tidspunkt, hvor forrentningen af indskudskapital for de forudgående år ikke har været godkendt af Forsyningstilsynet.

Det øvrige af klager anførte kan ikke føre til et andet resultat.

8. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Forsyningstilsynets afgørelse af 17. december 2019.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 7. september 2021.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.¹¹

Energiklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævne > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

På nævnets vegne

Peter Ulrik Urskov
Nævnetsformand

Clara Agnes Trolle Mikkelsen
Specialkonsulent

Afgørelsen er sendt til:

Verdo Varme A/S
Forsyningstilsynet

¹¹ Lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020.

Bilag

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 64 af 21. januar 2019 om varmemforsyning:

”[...]

§ 20. Kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17 og §§ 20 a-20 c. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varmeanlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte kan indregnes i priserne, jf. dog stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af kompensation ved et projekt til ændring af områdefægrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden forrentning af indskudskapital.

[...]”

Uddrag af bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital ifølge lov om varmemforsyning:

”[...]

§ 6. Gas- og varmeprisudvalget kan tillade, at der i priser for levering af opvarmet vand, damp eller gas indregnes en rimelig forrentning af indskudskapital.

[...]”